

De kvindelige Arbejderes Lønningsvilkaar. Ved et Handelsforenings-Møde, som i Efteråret afholdtes i Bradford, var der 3 kvindelige Udsendinge til Stede: Frk. Black, Repræsentant for Kvindelig Handelsforening, Fru Cooper, Repræsentant for en Underafdeling af Londons Dameskræderindeforening, og Frk. Whyte, Repræsentant for den kvindelige Bogbinderforening. Hver af dem deltog i Forhandlingerne, Frk. Whyte talte, som ofte tidligere, om Nødvendigheden af at ansætte kvindelige Inspektører ved de Fabriker, hvor kun Kvinder arbejdede. Flere Mænd støttede hende. Hun talte igjen, da Normalarbejdsdagen drøftedes, og sagde, at hun fandt, der maatte tages lige saa meget Hensyn til Arbejdsgiverne som til Arbejderne. Fru Cooper talte om Bøder og Nedsættelse i Løn og om at indføre billig udenlandsk Arbejdskraft i Systuerne i Westend. Frk. Black foreslog følgende Beslutning: »Efter denne Forsamlings Mening er det ønskeligt baade for Mænds og Kvinders Skyld, at Kvinder i de Fag, hvor de udføre samme Arbejde som Mænd, faa samme Betaling«. Hun ønskede ikke at foreslaa, at Mænd og Kvinder skulle have ens Betaling, naar de udføre forskellige Arbejder under samme Fag, men at gjøre det klart, at foretrakkes Kvindens Arbejde, blot fordi det er billigere, faar hun let alt Arbejde overdraget, uanset om det egner sig for hende eller ikke. Følgen heraf vil blive Lønningsnedsættelse for hele Fag til fælles Skade for begge Kjøen. Hun anførte forskellige Exempler. Mr. Juggins var af samme Mening og sagde, at paa hans Egn, hvor Søm- og Lænkefabrikarbejdernes slette Kaar var velbekjendte, var man kommen til den Erkjendelse, at kun en Forbedring af de kvindelige Arbejderes Kaar kunde helbrede Ondet. Man havde derfor besluttet at danne en kvindelig Fagforening snarest muligt. Den foreslaaede Beslutning vedtoges enstemmig.

Moderens Værgemaal. I Staterne Kansas, Michigan, Iowa og Nebraska kan et Barns Fader ikke udnævne en Værge for det uden dets Moders skriftlige Samtykke. Loven om Værgemaal lyder i Nebraska saaledes: „Forældrene ere deres umyndige Børns naturlige Værger og have lige Ret til at tage Vare paa dem og sørge for deres Opdragelse, for saa vidt de selv have Raadighed over deres Bo og ikke af andre Grunde ere forkastelige. Hvis en af dem dør eller taber sin Ret, gaar Værgemaal over til den anden“.

Kvinden som Vælger. Fra Territoriet Kansas, hvor Kvinderne have haft Stemmeret i et Aar, skrives til „Womans Journal“:

Vi ere her saa vante til at se Kvinder tage Del i Valghandlingen, at det ikke vækker særlig Opmærksomhed. Man ser saa vel elegante Damer, der komme i deres egne Vogne, som jævne Koner med deres Torvekurve paa Armen. Nogle komme sammen med deres Mænd, Fædre eller Brødre, somme Tider for at stemme paa den samme Kandidat som de, somme Tider ikke, men det sidste synes ingenlunde at give Anledning til Familietvist. Andre løse praktisk Spørgsmaalet: hvad skal der blive af Børnene, naar deres Mødre befatte sig med Politiken, ved at indfinde sig med de smaa paa Armen. Valghandlingen foregaar med ualmindelig Ro og Orden.